047

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

திருவல்லிக்கேணி

பார்த்தசாரதி மாலை.

27 MAY 1929

அ. இரங்கசாமிமுதலியார் சன்ஸ்

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடம்

சென்னை.

1929.

விலை அணா 2.

ஸ்ரீ

கிருஷ்ணசகாயம்.

திருவல்லிக்கேணி

ஸ்ரீ பார்த்தசாரதிமாலை.

இஃது

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்

சௌரியப்பெருமாள் தாசரவர்கள்

இயற்றியது.

அமரம்பேடு

இரங்கசாமிமுதலியார் சன்ஸ்

பூமகள்விலாச அச்சியந்திரசாலை

சென்னை.

1929.

நெ-24, தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS * MADRAS
No.
27 MAY 1929

14.9.38

ஸ்ரீ

கிருஷ்ணசகாயம்.

திருவல்லிக்கேணி

ஸ்ரீபார்த்தசாரதிமாலை.

கடவுள் வணக்கம்.

காப்பு-வெண்பா.

திருவல்லிக் கேணிவளர் ஜெயபார்த்த சாரதிமேல்
பருநல்ல நீதிதமிழ் பாடுதற்கு—திருவல்லி
தருணமிது காக்கச் சௌரி தமிழ்விளங்கக்
கருணைபுரி வேங்கடத்தான் காப்பு.

எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஒருவனே தெய்வமல்லால் வேறேயில்லை யுயிரெல்லா மொன்றுமே யுற்றுப்பார்த்தால், கருவிடமே வித்துமுத லுலகமாச்சு கதிரவனு லுலகமெல்லாம் விளங்கநிற்கும், உருவான நட்சத்திரங்க ளிருபத்தேழி லுள்ளபடி நடக்குமல்லால் வேறேயில்லை, பரிமளமே திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. க

அன்னைசொல்லே காயத்ரி மந்திரமாகு மறிந்தவர்க்குத் தந்தைசொல்லே வேதமாகும், மன்னுமஷ்டாக்ஷரஜெப மோட்சமாகும் வயங்குபன் னிருவாழ்வார் முகுந்தனுவார், தன்னிடத்தில் பொறுமையுற்றவரேதெய்வஞ் சத்தியமா யிம்மொழியை நம்பலாமே, பன்னுமவர் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிகுவாயே

ஈயாமல் வாழ்ந்தாலுஞ் சுகமுமில்லை இல்லிடத்தை விடவேறேயிடமுமில்லை, வேயாமற் பொய்யுரைத்தாற் சுகமுமில்லை ஊருடனேபகைத்தாலு முயிர்க்குச்சேதம், தீயாக மூளுமினி வனித்தியத்தில் தெளிந்தோரைச் சார்ந்திடிலோ வணுகிடாது, பாயாருந் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௩

பொறுமை படைத்தோர்க்குவொருபகையுமில்லைப் பொய்யுரையாமாந்தர்கட்குப்பாவமில்லை, அறிவுடனேநடப்பவர்க்குயிகழ்ச்சியில்லை

யடங்கிநின்ற மன்னவர்க்கு நிந்தையில்லை, மறுமுகத்தை பாராசர்க்கு வினையுமில்லை மனமறியப் பொய்யுரைத்தாற் சுகமுமில்லை, பருவமுள்ள திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே

கொண்டவனை மதியாமல் பேசும்பெண்டு குடிக்குயம ணவனைவிட வேறேயில்லை, பெண்டிரண்டு கொண்டாலுஞ் சுகமுமில்லை பெருநெருப்பு சாகளவுந் துக்கந்துக்கம், அண்டிநின்ற விடமதனில் மோசஞ்செய்தால் ஆயுளுள்ள வரையுமவ ரலைவாரப்பா, பண்டுமறை திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ரு

அரியதனைப் பணியாத ஜென்மமெல்லா மவலமதே யெடுத்துதினம் பூமிபாரம், மருவுமன்பர் தனக்கிடராந் துரோகஞ்செய்தால் மறுபடியுங் கடைத்தேற மார்க்கமில்லை, உறுதிமிக வுறவாடு மோசக்கார ருற்றதுணையென்றவரை நம்பொணாது, பரவிவளர் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. சு

உதயத்தின் வெய்யதனிற் காயும்பேரும் உத்தமரைக் கண்டுதுதியாதபேரும், மதியகன்று மூத்தாளைச் சேர்ந்தபேரும் மன்னுசுடலைப்புகையி னின்றபேரும், அதிகாலை பாலன்ன முண்டபேரும் ஆயுள்விருத்தி யின்றிமிகக் குறைந்துபோவார், பதியான திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. எ

சந்திகாலத்தில் வெய்யிற் காயும்பேரும் சற்சனரைக் கண்டுதுதிசெய்தபேரும், அந்தமிகு மில்லாளைச் சேர்ந்தபேரும் மன்னிரவிற் பாலன்ன முண்டபேருஞ், சிந்தைமகி ழோமபுகை பட்டபேருஞ் சிரஞ்சீவி யாயுலகில் விர்த்தியாவார், பந்தமறுந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. அ

வலிமையுட னேழைபொருள் பறிக்கொணாது வழக்கிருக்க வழக்கொன்று பேசொணாது, எளியாரை யெதிரிட்டுக் கொள்ளொணாது இரப்பவரை யுதாசினமாய்ப் பேசொணாது, சலியாத தூர்த்தர்களைச் சேரொணாது சற்குருவின் வாய்மொழியைத் தள்ளொணாது, பலிதலருந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே

அங்காடிக் கூடைகளைப் பறித்துத்தின்று லதனைவிட தரித்திரங்கள் வேறேயில்லை, சங்கையில்லா திருந்தாலுஞ் சபையினின்று சத்தியங்களொருபோதுஞ் செய்யொணாது, தன்கணக்கைபேர்த்தெழுதி மோசஞ்செய்தால் சாகளவுஞ் சுகமில்லை யலைவாரப்பா, பங்கில்வளர் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே.

புருஷனில்லாப் பூவைகுடி வாழ்க்கைசெய்தாற் புவியிலபகீர்த்தியொடு நிந்தையுண்டாம், கருஷருக்கும் புருஷருடன் கலந்துவா

தால் கலக்கமது வந்தாலுங் கமறிப்போகும், ரோஷத்தை யடக்காம லோங்கும்பெண்கள் உலகதனில் பட்டியெனும் வேசையாவார், பரிட்சையுடன் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. கக

மூன்னாளி லிரணியன் ராவணனுமற்ற மூர்க்கரெலாங் கெர்வமதால் முழுகிப்போனு, ரந்நாளிற் சிசுபாலன் சகடன்கஞ்ச னழிந்தார்க ளவரவர்க ளகந்தையாலே, தன்னாலே தானழிந்தான் பத்மாசுரன் தரணியிலே யின்னமுண்டு வனந்தம்பேர்கள், பன்னுமறை திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. கஉ

அரியதமிழ் போதித்து முதவிசெய்து அன்புடனே மர்மமெலா மறிந்துசொன்ன, குருவையினிவஞ்சித்து துரோகஞ்செய்தால் குறையாதபிணிவறுமைக் குடியாய்நிற்கும், கருதணைய பெரியோர்க ளுளத்தைக்காண சதாசிவத்தா லருமையெனச் சாற்றலாகும், பருவமது திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே.

சாந்தகுணப் பெரியோரைச் சேர்ந்தபேர்க்குச் சஞ்சலமும்வினை பிணியு மணுகிடாது, தாழ்ந்துவிதி கெட்டதென்று கா்லில்வீழ்ந்தால் தள்ளிவிடப்போகாது தருமமல்ல, சேர்ந்திருந்த குடிவாழ்வைக் கலைத்தபேர்கள் ஜெகமதனி லலைவார்கள் பசாசமாக, பாங்குடைய திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. கச

கண்டபடித் திரிந்தாலுஞ் சுகமிராது காமத்தையிச்சித்தால் வினைவிடாது, முண்டைகளைச் சேர்ந்தாலும் பௌஷிராது முன்கோபநாய்களுக்குத் துணையிராது, சண்டைமுனை நிற்பார்க்கு உயிர்நில்லாது சண்டிகளுக் கொருபோதுஞ் சுகமிராது, பண்டிதவாய்த் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. கரு

அன்னதானந்தவிர தானமில்லை அரிநாமம்விடவேறே மந்திரமில்லை, சொன்னவஷ்டாட்சரமொழியே மோட்சமாகும் துணையானவாழ்வார்கள் முகுந்தனுவார், தன்னிடத்தில்பொறுமையுற்றால் தருமனுவார் தைரியமுள புருஷனே தனஞ்செயனேயாவார், பந்துமறை திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே.

பொருள்தேடி யுண்ணுமற் புதைத்துவைத்தாற் பொருள்காக்கும் பசாசமெனச் சொல்லலாகும், இருளடர்ந்த மூடருக்கு வாழ்விராது யிதக்கமில்லா கண்டகர்க்குச் சுகமிராது, மருள்பிடித்த காமுகர்க்கு வினையிராது மார்க்கமற்று நடப்பவர்க்கு வின்பமிராது, பருவமுங் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. கள

மதியாதார் வாசல்வழி மிதிக்கலாமோ மனமில்லா விடத்திலன்னம் புசிக்கலாமோ, சதிசெய்யுந் துரோகிகளைச் சேரலாமோ தலைமயனையு மனநோகப் பேசலாமோ, வதிதிகளை யுதாசினமாய்ச் சொல்லலாமோ அரசரது பொருள்கவர்ந்து வலையலாமோ, பதியான திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௧அ

கொள்ளையிடுங் கள்ளருடன் கூடலாமோ குடியருட னுறவாடியிருக்கலாமோ, அள்ளியிடும் பிச்சைதனை விலக்கலாமோ அசனுடமைக் காசைப்பட்டு வலையலாமோ, பெண்டுபிள்ளை பொருள்மனையும் நம்பலாமோ புவியில்வெகு வுபாயமதாய்ப் பிழைக்கவேண்டும், பன்னுதமிழ் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௧௯

மனமறிந்து பொய்சொன்ன லடடாபாவி வாழ்வதென்ன வதனாலேமகிழ்ச்சியென்ன, வனுசரிப்ப நேசர்கட்குத் துரோகஞ்செய்தாலாடுபன்றிகோழியைப்போ லழிந்துபோவார், தனதான குடித்தனத்தைக் கலைத்தபேர்கள் சாகளவுமலைவார்கள் பசாசமாக, பனுவாகத் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே.

வஞ்சகமே யனுதினமுஞ் செய்துசெய்து வாழ்வதனாற் பலனென்ன மகிழ்ச்சியென்ன, கொஞ்சமெனவொண்ணுத பாவிநெஞ்சேகொடிதானநரகத்தி லழியப்போருய், தஞ்சமென்று நல்லோரைச் சேர்ந்தாயாகில் சகலகலை ஞானமது தரிசிக்கச்செய்வார், பஞ்சனதி திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே.

நல்லவர்க்குக் கோபமில்லை பெருமையில்லை நற்கதியைச் சேர்ந்தோர்க்கு மோக்ஷமுண்டு, பொல்லார்க்கு துற்குணமே பூஷணங்களாகும் வையகத்திலவர்பெருமை சிரிக்கலாகும், சொல்லினுமே யவர்குணம் வேறதாகும் சோதித்தால் நல்லோராற் காணலாகும், பல்லுயிர்களைத்துமல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௨௨

உத்தமர்போல் வேதாந்தம் பேசிப்பேசி யுறுதியுளோர் ஓர் பூசைசெய்யலாகும், கற்றறியாமோழைகளில் ருத்திராட்சப்பூனை கலியுகத்தி லிவர்கள்சில வேஷக்காரர், சித்தியுடப் புனிதருக்கு வெறிதானுண்டு திக்கெங்குந் திரிவார்கள் பேயனைப்போற், பத்திவளர் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௨௩

வாக்கியமே பெரியோர்சொல் வேதமாகும் வரிசைமுறை தள்ளாதவரே யோக்கியமாகும், யோக்கியமுட னடப்பவரே மறையோராவார் உதவிசெய்யும் புண்ணியரே தெய்வமாவார், யோக்கியமுடன் புசித்தென்ன மீயாப்பாவி பிணமதனுக்கிடுபிண்ட சாதமாகும், பாக்கியமே திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௨௪

குளித்தென்ன குழைத்தென்ன பூசித்தென்ன கும்பிட்டுக் கண் மூடி ஜபித்தாலென்ன, களியுறவேகேட்பவருக்கியவேணும் கருத்தை நிலைநிறுத்தி மெய்யைக்காணவேணும், ஒளித்திருந்துபேசுகின்ற பாவி கட்கு ஒருபோதுஞ் சுகமில்லை யொழிந்தநெஞ்சே, பளிங்கனைய திரு வல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. உடு

சாபமதாற் பொல்லாங்கு வந்தானல்லோர் சற்குருவா லதனை மெல்ல விலக்கிக்கொள்வார், சோபமுடன் காமத்தைக் கலந்தபோ துஞ் சூட்சமதாய் சுறுக்கிலதை நீக்கிவெல்வார், கியாபகங்கள்பிரண் டாலு மகாத்துமாக்கள் கடுகெனவே வதனைவெல்லக் கண்டுகொள் வார், பாபமுறுத் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதி யைப் பணிகுவாயே. உசு

வழக்கிருக்க வழக்கொன்று பேசிப்பேசி வாரியதென்னவிலாவண் மைநெஞ்சே, ஒழுக்கமுடன்பெரியோரை யிகழ்வாய்பேசி யுலகத்தில் என்னமிகு பெருமைபெற்றாய், அழுக்கடைந்த மாதர்குழிக் கிச்சை வைத்தே யழிந்துமினிப்போகாதே யறையக்கேண்மே, அழகான திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே.

தன்னைத்தான் புகழ்வாரே பசாசமாவார் சற்குருவை மதியா தார் பிரேதமாவார், நன்மைகுணமில்லாதார் மூடராவார் நாரணனைத் துதியாதார் நரகஞ்சேர்வார், வண்மையுடன் பாகவதம் படித்தபேர் க்கு வைகுந்தபதவியது சொந்தமாகும், பன்னிகருந் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. உஅ

மூர்க்ககுண முண்டானு லுயிர்க்குச்சேதம் மோகமது மத்தனை யும் ரோகமப்பா, மார்க்கமறி யாதவர்க்குக் கியானமில்லை வழிதப்பி நடப்பார்க்கு கீர்த்தியில்லை, வேர்த்தவுடற் பாடுபட்டு தருமஞ்செய் யார் வேட்டகத்திலன்னமுணும் பாவியாவார், மார்க்கமுறுந் திருவ ல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. உகூ

எவ்வுலகு மோர்குடைக்கீ ழாண்டபோது மிறந்தொழிந்து போவாரல்லாலிருப்பாரில்லை, இவ்வுலகில் நீமாத்திரஞ் சாகேனென்று மெண்ணமதைவிட்டுவிடு வேழைநெஞ்சே, தெவ்வுலகத் தெமதூதர் வந்துவிட்டால் திருடனைப்போல் கீழ்மேலு முழிக்கப்போறாய், அவ் வுலகத் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகு வாயே நூ0

ஆபத்தையொழித்தவரை யெண்ணுவஞ்ச ரலைவார்களொருபோ துஞ் சுகமிராது, கோபத்தைப்பாராட்டும் நாய்களுக்குக் குவலயத்தி லுதவாத துரோகஞ் சாரும், தீபத்தை யாலபத்தி லவித்தபேர்கள்

தீராத கொடுநரகஞ் சேர்வாரப்பா, பாபத்தைப்போக்குந் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௩௧

மனையாள்சொற் கேட்டினிதாய்க் கெட்டபேர்கள் வையகத்தில் கோடான கோடியுண்டு, தனியான வுத்தமிமே லாசைவைத்து தரணியிலே கெட்டவர்க ளநேகருண்டு, இனிதானசூதாடி யழிந்தபேரை யிவ்வள வவ்வளவென் றெண்ணொணாது, பிணியணுகா திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௩௨

அடங்காத முண்டைகளாற் குடிக்குநாச மஞ்சாமற்சபையில்நிற்பார்பழிக்குமஞ்சா,யடங்காமற்பேசுகின்றமடையரோடே வாய்கொடுத்தால் மோசமப்பா பௌஷிராது, ஒடுக்கிவழிநடவாத பெண்டைக்கொண்டா னுள்ளளவுந் துக்கமது வுயர்ந்தேநிற்கும், படங்குலவுந் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே.

உத்தமர்க்கு வறுமைமிக வந்தபோது முள்ளமிகக் கலங்கார்கள் மகிழ்ச்சிகொள்வார், சத்தியமாய் நடப்பவர்க்கு யிடரேவந்தாற் றவிராது யொருபோதுஞ் சத்தியத்தை, குற்றமதை நல்லோர்க்குப் பொல்லார்செய்தாற் கோபமதையெள்ளளவுங் காட்டமாட்டார், பத்திவளர் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிகுவாயே

முழுதுணர்ந்தோ ராயினும்பொறுமையில்லார் முன்னில்வருஞ் சாபத்தை விலக்கமாட்டார், அழுதழுது புரண்டாலுஞ் சபலசித்தரணுப்போதுமுள்ளமதை நிறுத்தமாட்டார், வழுவில்லா சற்சனருக் கெதுவந்தாலும் மாற்றிவைப்பா ரணுகாமன் மன்னினாலே, பழுதில்லாத் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௩௫

வெட்கமில்லா மோப்பிகட்குப் புத்திசொன்னால் வெள்ளரிக்காய் கதையாக முடியுமப்பா, யக்குதொக்குமில்லாற்கு முறைகளுண்டோ வடங்காத முண்டைகளுக்கெதிருமுண்டோ, கைக்கடங்குமுத்தமிக்குப் பெருமையுண்டாங் கடுமைவந்தா லுலகமெல்லாங் கலங்கிப்போகும், பக்குவஞ்சூழ் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரயைப் பணிகுவாயே. ௩௬

கொண்டவன்சொற் றடுத்துலவும் பெண்டுதன்னைக் கொடிதான பிணியெனவே கூறலாகும், அண்டினவர்க்குத் தருமமது கணவன்செய்தால் கபடழிக்கு மன்னவளால் மகிழ்ச்சியென்ன, கண்டவர்க்கும் பிள்ளைபெண்க ளதிகமாகிக் காசினியிலுண்டாகுங் கருதிப்பாரே, பண்டையுள மறைபுகழுமல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே ௩௭

அரியரனைப் பேதமதா யெண்ணபேர்க ளலைவார்கள் அலகையைப்போல் மோட்சமில்லை, கருவாமரசவாத சீவபிந்து கட்டிவி

டால் மூதேவி கைவிட்டேகாள், வுருவானகாயமதை விருத்திசெய்தால் உள்ளபடிரசவாத முடியுமப்பா, பரிவுடைய திருவல்லிக் கேணி வாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௩அ

கொண்ட பெண்டை சோரவைத்து கூத்தியாண்டால் குடிவாழ்க்கையுதவாது வியாதிசொந்தம், கண்டவளையுறவாடிகாமத்தாலே கணவனையேபிரித்து கொடுந்துரோகஞ்செய்தால், ஒண்டிபனைமரத்திலுறு பசாசமாவாளுழலுவாள்காணொருபோதுஞ்சேரமாட்டாள், பண்டிவருந்திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே

மக்கள்பெண்டு தான்வாழ மனதிலெண்ணி வழக்காடி யாணையிட்டுப் பொருளைத்தேடி, நிற்குமென்று பொங்காதே பாவிநெஞ்சே நீயேகும் வழியுனக்கு உதவியாமோ, சிக்குமிகவஞ்சமது செய்துகெட்ட திருடர்களைப் பார்த்திருந்து மடடாதம்பி, பக்குவர்சூழ் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௪௦

சந்ததமும் ஸ்திரீகள்தமைச் சேர்வார்தங்கள் சரீரமிக மெலிந்துவிடு மழகுபோகும், விந்துவிட வுடலெல்லாம் வெந்துபோகும் வீரியமுமற்றுமே மெலிந்துகேளா, சிந்தையது நிலையாது வறுமையாலே தீராதபிணியுற்று திகைக்கப்போறாய், பந்தமுறுந் திருவல்லிக் கேணி வாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௪௧

முற்றிலும் வாசித்துணரா மோழைகட்கு முண்டைகட்கு வாய்மதத்தாலகந்தையுண்டாம், வைத்ததமிழ்கரைகண்ட பெரியோரெல்லாம் வணக்கமுண்டுதனைப்புகழ மாட்டாரப்பா, அத்தியதுபோலுடலம் பருத்துவெய்ய ரகந்தைமிகப்பேசியவ ரழிந்துபோவார், பத்தியுடன் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிகுவாயே

ஓரெழுத்தைச் சொன்னாலுந் தெளிந்தசீட ருள்ளநாள்வரைக்கும் பூசைசெய்வார், சீரெழுத்தைப் பலகாலு மூடருக்குச்சொன்னால் சிந்தையதுநோவதல்லாற் சுகமிராது, வேறெழுத்தைக்கண்டோரை நோகச்செய்தால் வெந்தணலால் மூண்டுலகிலழிந்துபோவார், பார்மகிழுந் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே.

எண்ணி யெண்ணி நெஞ்சுலர்ந்து போவதல்லா லேழைமதிலதனாலே யாவதென்ன, குண்ணிகுண்ணியழுதாலு மாவதுண்டோ கொழுத்துமுன்பு செய்ததெல்லாம் வீணாய்ப்போமோ, நண்ணியெண்ணி செய்யாமல் போனபாவி நமன்கையிற் படப்போறாய் நாளைநீதான், பண்ணவர்வாழ் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௪௪

வெட்கம்விட்டமோப்பிகட்குதுரைசோறென்பார் வெளிப்பட்டால் தெரியுமந்த பேச்சுதானே, அக்குதொக்கு மில்லாத பெண்களப்பா வாளனுக்கு வணங்கிதனி பேசமாட்டார், நக்கியெனும் நாய்களுக்கு வெட்கமுண்டோ நால்வர்நகை செய்தாலு மீனமுண்டோ, பக்குவர்சூழ் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. சரு

நடக்கையெலாந் துர்நடையாய் நடந்ததுரோகி நடுவிலையாய்ச் சபைதனிலே நீதிபேசி, அடுத்தவரைக் காராமற் பணத்தைச்சேர்த்து வதனாலே நீவாழ்ந் துளுத்ததென்ன, கடுத்துமுகம் பெரியோர்முன் கோபஞ்செய்து கண்காட்சி யென்னகண்டாய் நெஞ்சே கூற்றின், படர்கஞ்சா திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. சசூ

முன்வருங் காரியத்தை யெண்ணாமற் செய்தால் மோசம்வரும் பின்னாலே மூழ்கிப்போவாய், தன்னிடத்தில் மகிமைமிக யிருந்தபோதுந் தாழ்ந்துலகில் நடந்தாலே விளங்குமப்பா; சின்னதெல்லாம் சங்கிதமாய்ச் செய்வார்நல்லோர் சிலுமிஷமாய் நினைத்தவர்க ளழிந்துபோவார், பன்னுமறை திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. சஎ

ஆரியக்கூத்தாடினுமோ சமுத்திரத்தி லகப்பட்டோர் வெறியனைப்போல் தேறமாட்டார், காரியத்தைமறவாதே மோசம்மோசம் கடைவழிக்கு யிதுகளெல்லாமுதவாதப்பா, வீரியத்தைப் பேசியவர் பொறுமையுற்றால் வெகுளியைப்போற் றிரியாதேயுன்னிப்பாரு,பாரினுயர் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. சஅ

குடியனைப்போல்வெறியனைப்போல்குழந்தைபோலுங்குறியற்ற பெரியோர்களிருந்தபோதும், வடியன்னம்பூத்திருக்கும்தணலின்மீது வைப்பாரோ கையதன்மேல் மோசம்மோசம், கடுமைவிட்டுப்பொறுபொறு பாவிநெஞ்சே கண்ணனையே தியானிக்கின் மோட்சமுண்டாம், படிபுகழுந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிகுவாயே. சகூ

ஆங்காரகாலமதி லகந்தைசெய்தா லத்தனையுந் தப்பாது வீணாய்ப்போகா, சாங்காலம்வரும்போது மிவைகளெல்லாஞ் சத்தியமாய் வினையாக மூளுமப்பா, நீங்காமலரிநாம மந்திரத்தை நிர்மலமாய்நினைவுற்றால் மோட்சமுண்டு, பாங்காருந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௫0

நல்லோர்கள் பொல்லாங்கு செய்யச்சொல்லார் நம்பியதைசெய்தாலே தம்பிகேளாய், செல்வமுண்டு கீர்த்தியுண்டு புண்ணியமுண்டு

ஜெகத்திலிதைக் கேட்போர்க்கு மோட்சமுண்டு, பொல்லார்க ணன்மொழிதான் சொன்னபோதும் புகழ்ச்சியில்லை கீர்த்தியொடு புண்ணியமில்லை, பல்லாண்டே யோங்குமல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௫௧

தேசமதிற்சாலங்கள் மகாத்துமாக்கள் செய்வார்கள் நாமதற்குய்வோமாகில், ஆஸ்பதமாய் நரகத்திலிறந்துபோவா யவர்களுக்குப் பேதமில்லையாவுமொன்றே, வாசமுறும் நல்லோர்கள் மகிமைகாணவையமதிலெவர்களுக்கு மரிதுசொன்னேன், பாசமுறுந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௫௨

பொய்யுலவும் பெண்களுக்கு கோபமுண்டாம் பொங்குபுனல் காட்டிசத் தியமுஞ்செய்வார், மெய்பேசு முத்தமிக்கு உயிர்போனலும் வெளிபட்டே சத்தியத்தை விரும்பமாட்டார், கையுதவிச்செய்பவர்கள் பெருமைபேசார் கடைகெட்ட வுலுத்தர்கட்கு வாயுண்டாகும், பையரவத் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௫௩

சதமான பெருமைதனை மறக்கவேண்டாம் சத்தியத்தையொருபோது மழிக்கவேண்டாம், மதமானவாங்காரங் கொள்ளவேண்டாம் மர்மமுள்ளமந்திரத்தை விரிக்கவேண்டாம், யிதமுரைக்கும் வீணர்சொல்லைக் கேட்கவேண்டாம் ஈனருடனுறவாடித் திரியவேண்டாம், பதமாருந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிகுவாயே. ௫௪

அன்பின்றி பூசைமுகத் தென்னலாபம் ஐயமிடா ரிருந்தென்னவுதவியாகும், தன்மையில்லா தருமமது விளங்காதப்பா தானென்னுமாண்மையுளா ஞசமாவான், மின்மையினிற் செய்தவொரு நன்மைதுன்மை எள்ளளவும் போகாம லணுகுமப்பா, பன்னிருவர்புகழ் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே.

நிச்சயமா யென்வார்த்தை கேட்பாயாகில் நீபோகும்வழிகளுக்கு மோட்சமுண்டாம், அட்சயமாம் பொறுமைதன் சத்தியங்க ளன்னைதனைக் கைக்கொண்டாற் றெய்வமாவாய், இலட்சணமாய்ப் பெரியோரைச்சார்ந்தாயாகில் நரகமற்றுமோட்சமுண்டுநம்புநம்பு, பட்சமுறுந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே.

இடியதுபோ லேழைகண்மேல் பழியைச்சாற்றி யென்னபலன் அனுபவிப்பாய்வையமீது, வடிவமிகுதனக்குநல்லகாலம்வந்தால் மண்மீது வுபகாரஞ் செய்யவேண்டும், கொடியமகா பாவியென்னும் பெயரைத்தேடி குவலயத்தி லென்னபலன் காணப்போறாய், படிபுகழுந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே.

149688

உத்தமர்சொற் பொருளுடையோர் கேட்கமாட்டார் வுடலைமதி ல்வலுவுள்ளோ ரொடுங்கிப்பேசார், சத்தியத்தை நினையார்கு வழுவி ராது சபலசித்தப்பேய்களுக்கு துக்கஞ்சேரும், பத்தியுள்ள மானவற் குக் கிலேசமில்லை பண்புளர்சொல் லொருக்காலும் பழுதிராது, பத்தி வளர்திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிகுவாயே

ஆவென்றே வாய்திறக்குஞ் சோற்றைக்கண்டா லண்டசராசரமா கும் புவனமெல்லாம், தேவிமிசைவருசிவனுற் காண்பதல்லால் ஸ்ரீகிரு ஷ்ண மகிமைதனைச் செப்பக்கேண்மோ, ஓமென்னு மஷ்டாட்சரத்தை விட்டவேறேயில்லை வுறுதியாய் நம்புநீயுஞ் சொன்னேன் சொன்னேன், பாவனமே திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணி குவாயே. ௫௯

822.47 N79

உறவென்று சடலத்தை நம்பவேண்டாம் உதவாது யனித்திய த்தி லேழைநெஞ்சே, மரமேழுந் துளைத்தபிரா னடியைப்போற்றி மாளாய்நீ சிரஞ்சீவி யாகவாழ்வாய், வரமென்று சொல்லவரி மந்திர மாகும் மறவாம லெப்போதுந் தியானஞ்செய்வாய், பரமென்னுந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே.

ஆங்கார மதமெல்லாங் கொஞ்சகால மறிந்திருந்து பேரொளியை நினைக்க மாட்டார், தீங்கான செயலதனைக் கண்டுந்துஷ்டர் சிந்தை யிலே வணுவளவு நீக்கமாட்டார், வாங்காதே யருகிருந்து நல்லோர் சொல்லை மனதுற்றுந் தெளியார்கள் மடையரப்பா, பாங்கான திரு வல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௬௧

மெய்போல பேசுவார்கள் புரட்டையெல்லாம் வீணரவர் வே சைகளைக் கெடுக்கவெண்ணி, கைமீது கைபோட்டுக் கொடுப்பார ந்தோ கைப்பொருளைப் பறிப்பதன்றி யவளைக்கூடப், பொய்யாலே வருவதென்ன வலைந்தநெஞ்சே போதனையை யுய்த்துணர்ந்து திரு மாலைப்போற்று, பையணையிற் றிருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௬௨

ஏழைகண்மே லஞ்சாமற் பழியைப்போட்டு யில்லையெனக் கூலி தனை யெடுத்துக்கொண்டு, வாழ்வதென்ன யிப்புவியி லனித்தியத்தில் வைத்துயெங்கேபோவாய்நீமடமைநெஞ்சே, கோழையுடன் சேப்ப மதுகட்டிக்கொண்டு குளறியுயிர்போகுமடாபாவிநெஞ்சே, பாழியுட ன் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே.

மாடுபோற் சுமைகூலி கொடாதபாவி மன்னுரசுவாமிக்குப் பிரா ர்த்தனைகள் செய்து, ஆடுவெட்டி பொங்கலிட்டுப் பலிகொடுத்து ஆவ தென்னவதனுலேயலைந்தநெஞ்சே, தேடுகின்றபொருளதனைத்தருமஞ் செய்யார் தேவியர்க்குச்சேர்த்துவைத்தால் மானம்போகும், பாடலு றுந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிகுவாயே

களிப்புடனே வோதிவைத்த குருவுக்கீயார் கடைகேடாய் முடி வதனில் நாசமாவார், அனுசரிப்பார் நேசர்கள்கை யடித்துப் பின்னே யதைமறந்தா லாசாரமன்னர்சொல்வார், சனியனிடர்வந்தாலுந் த

தைதாயை தள்ளாமலன்னவரைக் காக்கவேணும், பணியனுகாத் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே.

தேங்காத பெரியோர்சொல் லமுர்தமென்று திருடர்களுக் கறிந்துகொளுந்தெளிவுமுண்டோ, நீங்காதகாமுகற்கு தியானமுண்டோ நிலைகாணு மூடருக்கு விவேகமுண்டோ, வோங்காத துன்மார்க்கப் பேய்களுக்கு ஒளிகண்டு நிலைசாரும் வண்ணமேது, பாங்கான திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௬௬

வேசையர்கட்கதிகமாய் சூதிற்றேர்ந்து வேடமது தரித்தசண்டனென்றுகூறத், தோஷியவள் மெய்யென்றே யவளைநம்பி தொண்டுசெயும்விதக்கடனை சொல்லொணாது, யேசிடவே முடிவதனிலென்ன கண்டாய் இலவுகாத்த கிள்ளைபைப்போ லானுளந்தோ, பாசமுறுந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே.

கற்றோர்க்கு மனங்களிக்க பணிகள்செய்யார் காமுகற்குப் பணிவிடைக ளனந்தஞ்செய்வார், சுத்தமகாத்து மாக்களுக்குத் தொண்டுசெய்யார் சூதுகற்றபுலையருக்குத்தொண்டுசெய்வார், மெத்தமெத்த கர்மமதை யிகழ்ந்துகொள்வார் வெறிபிடித்த பேய்களின் விதங்களப்பா, பத்தர்தொழுந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௬அ

தலைமுழுக்கு நாள்மூன்றில் ஸ்திரீகடன்னைத் தடமாடி வியாதியினுற் சமாதியாவார், பிலமென்று மனம்போனபடிநடந்தால்பிரியாத பிணியடைந்துபசாசமாவார், நலமென்னும்பெரியோர்சொல்கேட்பதெல்லாம் நற்கதியை மிதமதனிற் கீர்த்தியுண்டாம், பலனுதவுந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௬௯

எண்ணெயிட்டுத் தலைமுழுகி கலவிசெய்தால் இறந்திடுவாய் சமர்த்தோடும் பேசவேண்டாம், தண்ணியது மூன்றுபிழை பொறுக்குமப்பா தலைமுழுக்கு வொரேவிசையிற் றப்பாமற்கொல்லும், மன்னுபூவிலக்கமதுகண்டுதானல் மாளளவுமெமவாதை தீராதப்பா, பண்ணிசையும் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௭௦

காமத்தால்மகிழ்ச்சியென்றுஞ்சந்தோஷமென்றுங்கண்டதப்பா தீராதவியாதியாகும், காமத்தால் முன்னாலே கெட்டபேர்கள் கணக்கில்லை தரணியிலே யநேகருண்டு, நேமத்தா லரியரனைத் தியானஞ் செய்தால் நிர்மலமாம்பதவியதைச் சேர்ந்துவாழ்வாய், பாபத்தைவிலக்கு மல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிகுவாயே.

மூர்க்ககுண துன்மார்க்க சேட்டையெல்லா முன்னுக்கு விப்போது காட்டுமப்பா, மார்க்கமிதென் றறியாத கசடரெல்லாம் வல்லமைவாய் வீண்பேச்சு பேசுவார்கள், ஏற்குமோ மூடருரைவையகத்தி லெங்காளுஞ்சுகமில்லை துக்கமாகும், பார்க்கவரும் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௭௨

வெறியரைப்போன் மூர்க்கரைப்போன் குழந்தைபோலுமுருகாட்டி உள்ளத்தில்வலுமைபேசி, நெறிகுறைகளதைக்காண்ப தல்லால் வேறு நிந்தையது சொன்னாலும் பாவமப்பா, பெரியோர்கள் குணமிதுவோ வனந்தரூபம் பேய்குணத்தால் நம்மாலேயறிவதில்லை, பரவினுயர் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. எங

வெறியர்மத்தர் காமுகர்போற் குழந்தைபோலும் மெய்யரைப்போலூமையைப்போல் மேலோர்கள் தாங்கள், நெறிகுறிகளதைக்காணநம்மாலில்லை நியாயமிதுநீயேது நினைக்கவேண்டாம், பெரியோர்கள் குணமறியவனந்தமுண்டு பிசாசநிகர் மாந்தரவர்காணமாட்டார், பரவினுயர் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. எச

ஊரடித்துப்பொருள்தேடிவீட்டில்வைத்தா லுனக்கென்னலாபமதில் நரகமல்லால், மாரடித்துவழுதகதை யடடாதுரோகிவாழ்வதென்னவேழைபொருள் விஷமேயல்லால், ஆர்படைத்துபார்வாழ்ந்தார் பூமிமீதி லறிந்திருந்துயென்னவுந்தன் வஞ்சநெஞ்சம், பார்படைத்த திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே.

நிலைகாணு சமுசாரக்கடலில்மூழ்கி நீந்துவதேன்கரையேற வுன்னலாமோ, விலைமாதர்செய்மோக வலையுட்சிக்கி மீளாமலெந்நாளுமழிந்தாயப்பா, தலையான பெரியோரைச்சார்ந்தாயாகில் தகைசேருமுத்தமியாம் நிலையைச்சொல்லார், பலனேங்குந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. எசு

அழகிருந்து முடல்பருத்து மந்தமுண்டா யமரிக்கையுள்ளவள்போலடங்கிப்பேசி, முழுகிமுக்காற் குளித்தாலுமென்னலாபம் மோகமேதான் வெறிகொண்டுதிரியுமாதர், எழலகன்றநாய்போல வீதிதோறும் மிழந்தகதைபோன்மாதர் புத்திகண்டாய், பழியகலுந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. எஎ

இலட்சணமா யிருந்தென்ன பாரதனில் நல்லவளா யிருந்தென்ன வபத்தைதன்னி, லிட்டமுடன் முறையில்லாப் புருடர்தம்மையிச்சிப்ப தால்கிடைக்கும் லாபமென்ன, கஷ்டமுள்ள வெமபுரத்திற்றூதருன்னை கட்டியடித்திழுப்பதல்லால் கருதிப்பாராய், பட்சமுறுந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே.

மெய்போலேகணவனுக்கிதவுபேசி மேன்மேலுமுறவாடி வேண்டிக்கொள்வார், நெய்யாலும்பாலாலும் உபசரித்து நேர்மைபெறக்கும்பிட்டு நித்திரைகொள்வார், ஐயையோபாவிநீ யிவள்மனதை யறியாம லவள்நிலையி னிற்பதேனோ, பையரவிநடித்தோன்வா ழல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. எசு

தெருவிலேசமர்விளக்குமோப்பிகட்கு தயவேதுபயமேதுதெய்வுமேது, இருநிலத்தி லவர்க்கொருவர் நிகருமேது யினியதன் கணவ

னுக்கு மஞ்சாளப்பா, மருவிமனைச்சுகிக்கும் வண்மைவிட்டே மாத வர்க்குத் தொண்டுசெய்யும் வழியைத்தேடு, பருவமுயர் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௮௰

அடிபாவிசண்டாளி கணவன்றன்னை அஞ்சாமல் வஞ்சித்து கபடு பேசி, வடிவில்லாமுடவனுக்கு வேணதீந்து மனமகிழ்வா யிச்சித்தே மானமுற்று, முடுகியுயிர்பேன்றறவேளை தன்னில் முழிபிதுங்கி எமபுரத்திற் சுழலப்போருய், படிபுகலுந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௮௧

கள்ளமனப் புருடரது வுறவுகொண்டே கட்டியவளணைந்தசுகங் கழலப்போமோ, எள்ளளவுமிரக்கமில்லா தூதர்தம்மா லெமனுலகி லெரிதழுவச்செய்வாரந்தோ, வுள்ளபடியநுபவத்தை யெடுத்துச்சொன்னே னொருவரையும் விடுவதில்லை யுறுதியாகப், பள்ளிகொள்வான் மறை யல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே.

தன்கணவன் மன்மதனைப் போலேயோங்க சற்பனைசெய் சண்டாளிதரணிமீது, கன்மமிகு காமிகட்குப் பொருளைத்தந்தே காதலுடனேயவரைச் சேர்வதென்னே, அந்திதமா எமபுரத்திலிவளையந்தோ வக்கினியிற்றள்ளுகையிற் றுணையார்செய்வார், பன்னரிய திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௮௩

கொண்டவனைக் கருதாமல் மோசஞ்செய்யுங் குடிகேடி வையமதில் அலைவாள்வீணே, கண்டபடி கண்டவரைவழிகள்காட்டி கடைக்கெட்ட நாய்களைப்போல்கலப்பதென்னே, தெண்டனைகளிவடனக்கு யமலோகத்திற் செய்வதல்லா னரகின்றி மீளாதப்பா, பண்டுமறை யோங்கு மல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிகுவாயே

கொஞ்சத்துக்கொருவர்பொருள்மீதிகொண்டால் குடியதுவிளங்கவேமாட்டாதப்பா, வஞ்சகமே மண்மீது செய்துநீயும் வாரியதென்னவிலுகிலாமடமையோனே, நெஞ்சறியாப் பொய்யுரைத்தாற்றிருகுநிற்காள் நிச்சயமாயென்மொழியைநம்புநீயும், பஞ்சரஞ்சேர் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௮௫

ஊரையடித்தடபாவி யுலையிற்போட்டு வுள்ளளவுந்தீராத வினையையுற்றாய், போரடிக்குங்களத்தினிலே திருடியுண்டாற் பூவுலகிலுள்ளளவும்பெருமையில்லை, மாரடித்தயேழைகளை நோகச்செய்தால் மகத்தான நரகமப்பா மாண்டுநீங்கா, பாரடித்தோரேத்து மல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௮௬

இச்சையுட னொருவனையே மணம்புரிந்து பின்பமெலாந் தலைவிதிபோ லனுபவித்தே, மச்சமற வதனையிதராளுக் கொப்பா மார்க்கமென வறைவதென்கொ லடங்காப்பாவி, லச்சையிலாள் மனம்போனபடி நடப்பாள்ராச்சியத்தில வள்நடைக்கோரெதிருமில்லை, பச்சைநிறமாலோங்கு மல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. ௮௭

பிராயத்திற் கூசாமலிருட்டுவீட்டில் பிரியாம லொருவனிடமிருக்கும்போது, வருத்தமுடனவள்புருஷன்கண்டுயேசவாய்புதைத்துப் பேசாமலெழுந்துசென்றாள், கருத்திலினியவனையிவளப்பனென்றோர் கண்காட்சியாய்க்கண்டு கணக்கோவையர், பருத்திலகுந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. அஅ

ஏழைகளு மழுதகண்ணீர் வீணாய்ப்போமோ எப்போதுமுன்குடிக்கு நாசமுண்டாம், வாழ்வதனைச் சதமெனவே வகந்தைபேசின் மாளளவுந் துக்கமுறுஞ் சுகமிராது, கோழையுளார் தமையடித்துப் பறித்துத்தின்றாற்குவலயத்திலுள்ளளவுங்குன்றாப்பாவம், பாழியுறுந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே.

மனையாட்டி மகிழ்ச்சியுற வார்த்தைபேசி வாழ்வதென்ன வதனாலே முயற்சியென்ன, வினிதான பெரியோர்சொல் கேளாதாலே எப்படியுங் கேடுவருங் கீர்த்திகுன்றும், சனியான துர்நடையாய் வுலகிலுள்ள சகலர்களும் நகைசெய்யு முடல்தானாகும், பனிமலர்சூழ் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே.

புண்ணியர்கள் பொருள்மீது யிச்சைவைத்தால் பிள்ளைபெண்களொருபோதும்விர்த்தியாகாது, வெண்ணிமனமறிந்துலகில் மோசஞ் செய்தா லதைவிடவும் பாபங்கள் வேறேயுண்டோ, மண்ணுலகில் செனனமெலாந் திரிந்துமென்ன, வண்மையுட னொருபொழுது மிருந்தாலென்ன, பண்ணுலவுந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. கூக

முழுகியபின் னுடம்பெல்லா மஞ்சட்பூசு மோப்பிகளும் பசித்தவருக் கன்னமீயார், வொழுகிமிகக் கணவனுடன் மெய்போல்பேசி வூரானரயிச்சிக்குங் கொடியபாவி, அழுகாலம் வந்தடுத்தாற் கோதானங்க ளபரிமிதமாய்ச்செயினும் விடுமோபாவம், பழியணுகா திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. கூஉ

கணவனவன் தருமங்கள் செய்யவெண்ண கடுஞ்சினமாய்க் கூச்சலிட்டே கதறிவீழும், பிணமனையாள் செத்தென்ன விருந்துமென்ன பேயவளாலுனக்குவரும்புகழ்ச்சியென்ன, மணமுடையாளாகின்றோ வையமீது மாட்சிமையு மிகபரசாதனமும் வாய்க்கும், பணியனவுந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே.

புருஷர்க்கு வஞ்சகமாய் நடக்கும்பாவி பொல்லாதமூதேவி புழுத்துமேனி, கர்ச்சித்து பருந்தோடு நாய்பிடுங்கப்படுவார்கள் கண்டவர்க ளெவருமேச, அருச்சித்து மலைவாளே மறுபிறப்பி லையையோ யிடுக்கங்கள் சொல்லப்போமோ, பரிசமுறுந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிகுவாயே. கூச

அருந்ததியைச் சாட்சிவைத்தே தாலிகட்டு மருமையுள்ள கணவனையே வகந்தைபேசி, பொருந்துமனதின்படியே வுலகில்வேறே புருஷர்களையிச்சித்தே திரிந்தபாவி, தெரிந்திருந்துமவளுடனே யென்ன